၉၀ - ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ၂၀၁၀ - ရွေးကောက်ပွဲ နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ချက်

ကိုဆက်

ယခု ၂၀၀၉ ခုနှစ်ဆိုလျှင် ၁၉၅၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံ (သို့) ရှစ်လေးလုံး လူထုအုံကြွမှုကြီးသည် ၂၁ နှစ် ပြည့် မြောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ၉၀ ခုနှစ်၊ မေလ ရွေးကောက်ပွဲသည်လည်း ၁၉ နှစ် မြောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ရဟန်းရှင်လူ ကျောင်းသားပြည်သူတို့၏ ရွှေဝါရောင် တော်လှန်ရေးသည်ပင် ၂ နှစ် မြောက် ရှိခဲ့ပေပြီ။ ဗမာပြည်၏ ၎င်းသမိုင်း ဖြစ်စဉ်ကြီး ၃ ခုသည် နိုင်ငံရေးအနှစ်သာရနှင့် သမိုင်းရေး ကဏ္ဍအရဆိုလျှင် စစ်အုပ်စု၊ စစ်အာဏာရှင် စနစ် ပျက်သုန်းရေး၊ ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို အခြေခံသော ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော် တခု ပေါ်ထွန်းရေးပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် စစ်အုပ်စု၊ စစ်အာဏာရှင် - သန်းရွှေ၊ မောင်အေး စစ်အစိုးရသည် ယင်းဖြစ်စဉ် ၃ ခုမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သော ဗမာပြည်သူ လူထုကြီး တရပ်လုံး၏ တောင်းဆိုမှု ဆန္ဒများကို ပြစ်ပြစ် ခါ ငြင်းပါယ် လစ်လျူရှု့ခဲ့ ကြသည်။ စစ်ဝါဒီများပီပီ အင်အား၊ လက်နက်အား ကိုး၍ တဖက်သတ် အကြမ်းဖက် ဖြိုခွင်းမှုများ လုပ်ခဲ့ကြသည်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ် သက်စိုးရှည်စေရန် ၎င်းတို့ သဘောနှင့် အဓမ္မ ပြုလုပ်သော ညောင် ၂ ပင် ညီလာခံမှ အခြေပြု၍ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ သစ်တရပ်ကို ဗမာပြည်သူများအား ဓားမိုးကာ တဖက်သတ် အတည်ပြုခဲ့ ပြန်သည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ရွေးကောက်ပွဲတခု ပြုလုပ်ပေးမည်ဟူ၍ စစ်အစိုးရမှ အသံကောင်း ဟစ်နေသော်လည်း ယင်းရွေးကောက်ပွဲသည် စစ်ဝါဒီတို့၏ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆက်လက် တည်တံ့စေရန် ရည်ရွယ်ရင်း လုပ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်။ ဗမာပြည်သူတို့ကို ၎င်းတို့ စစ်ကျွန်အဖြစ် ရေရှည် နှံ့နစ်စေရန်သာဖြစ်ပေသည်။

ဦးဆောင်မှုနှင့် နည်းဗျူဟာ အလှည့်အပြောင်း

ယင်းအခြေအနေတွင် ဗမာပြည်သူများအနေဖြင့် စစ်အစိုးရနှင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို မည်သို့ချေမှုန်း အနိုင်ယူနိုင်မည်နည်း။ ဤပြဿနာသည် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးနှင့် သမိုင်းရေးဆိုင်ရာ အလှည့်အပြောင်း အချိုး အကွေ့ကြီးတရပ်ပင်။ စစ်အုပ်စု၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး ဒီမိုကရက်တစ် အင်အားစုများသည် ယခုအချိန် ကာလတွင် မိမိတို့၏ မဟာဗျူဟာ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးအတွက် ဘယ်သို့သော နည်းဗျူဟာ အခင်းအကျင်းများ ချမှတ်ဖော်ဆောင် လုပ်ကိုင်နိုင်မည်နည်း။ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများ လေးလေး နက်နက် ဆန်းစစ် ချိန်ဆရမည့် အနေအထား ကာလတခု ရောက်ရှိနေပါပီ။ ဆိုရလျှင် မိမိတို့ နည်းဗျူဟာများ လွဲချော် မှားယွင်းသွားပါက ဗမာပြည် စစ်အုပ်စု၊ စစ်အစိုးရသည် ယင်းတို့ အားထား မျှော်လင့်နေသည့် ၂၀၁၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပ ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း နိုင်ငံတကာသိ ကြေညာကြမည် ဖြစ်သည်။
ထိုသို့မဖြစ်ရန် ဗမာပြည် ဒီမိုကရေစီ ပြည်တွင်းပြည်ပ အင်အားစုများအနေဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်များ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်မည်နည်း။ ယခုလို အလွန်အရေးကြီးသော ဗမာပြည် နိုင်ငံရေးရာသီဥတု အခြေအနေမျိုးတွင် အမှန်မေးသင့် မေးထိုက်သော မေးခွန်းပင်ဖြစ်သည်။ မဆလ တပါတီ အာဏာရှင် စစ်အုပ်စုနှင့် နဝတ၊ နအဖ စစ်အစိုးရ၏ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုး စစ်ဖိနပ်အောက် စစ်ထမ်းပိုးအောက်တွင် ၄၇ နှစ်လုံးလုံး နင်းဖိခံ၊ ဖိနှိပ်ခံကာ ဆင်းရဲတွင်းနက်သထက် နက်၍ လောကငရဲကျခံနေရသော ဗမာပြည်သူလူထု အနေဖြင့် ဧကန်မုချ မေးကြမည့် မေးခွန်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမှာ မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများသည် ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီးမှ စ၍ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ အပြီးတိုင် ချေမှုန်းရေး၊ စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီစနစ် (နိုင်ငံတော်သစ်) ဖေါ်ဆောင်ရေးနှင့် အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေး၊ တန်းတူညီမျှရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးတို့အတွက် ဗမာပြည်သူတို့ရှေ့မှ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်သူများအဖြစ် (တနည်း) နိုင်ငံရေး ဦးဆောင်မှု

အခန်းကဏ္ဍမှ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြ၍ ဖြစ်သည်။ မိမိတို့၏ ခေါင်းဆောင်အင်အားစု ဦးဆောင်အဖွဲ့အစည်းများအဖြစ် ပြည်သူလူထုမှလည်း အစဉ်အားထား ယုံကြည်ကြမည်သာဖြစ်သည်။

ပြည်သူ၊ တိုက်ပွဲနည်းလမ်း ၂ ရပ်

မည်သို့ဖြစ်စေ သေချာသည်မှာ သမိုင်းကိုရေးသားဖန်တီးသူများသည် စွမ်းအားကြီးမားလှသော ပြည်သူတို့သာ ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို ကမ္ဘာ့သမိုင်းနှင့် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးသမိုင်းအဆက်ဆက် သက်သေ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် UN၊ EU၊ USA A ပါA ဝင် နိုင်ငံတကာ A သိုင်းA ဝိုင်း၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် ဗမာပြည်သူများA တွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ A ားပေးမှုများသာ ဖြစ်သည်။ A ဓိက A ားကိုးရမည်မှာ ကိုယ့်ပြည်တွင်း စွမ်းပကား လူထုA ငA ားကြီးသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးA ရ သဘောတရား သီဝရီများကို ကြည့်လျှင် ရက်စက်ဖောက်ပြန်သော A စိုးရများ နိုင်ငံရေး A ုပ်ချုပ်ရေးစနစ် ဝါဒဆိုးများကို ဆန့်ကျင်ဖျက်သိမ်းရာ၌ တိုက်ပွဲနည်းလမ်း ၂ ရပ်သာလျှင်ရှိ၏။

၁ - ပြဒေတွင်းတိုက်ပွဲ (သို့) A ကြမ်းမဲ့ငြိမ်းချမ်းရေးနည်းလမ်း
၂ - လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး နည်းလမ်းတို့ဖြစ်သည်

၎င်းတိုက်ပွဲ ပုံစံ ၂ ရပ်ကို မိမိတို့နိုင်ငံ တိုင်းပြည်A ခြေA နေများA ရ တခုချင်းသော်လည်းကောင်း၊ ၂ မျိုးလုံးတွဲ၍သော်လည်းကောင်း ဆွဲကိုင်ကျင့်သုံးကြသည်ကို A တွေ့A ကြုံရှိသော နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း သိရှိနားလည်ကြသည်။ မိမိတို့ ဗမာပြည်တွင်လည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှစ၍ စစ်A ာဏာသိမ်း ဗိုလ်နေဝင်းစစ်A စိုးရ စောမောင်၊ သန်းရွှေ၊ မောင်ငA း စစ်A ုပ်စုတို့၏ စစ်A ာဏာရှင်စနစ်ဆိုးကို A ဆက်ဆက် ဆန့်ကျင့် A န်တုခဲ့ရာ၌ ဖော်ပြပါ တိုက်ပွဲနည်းလမ်း ၂ ရပ်ကို ပေါင်းစပ် ဖော်ဆောင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ ၄၇ နှစ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်များA ရဆိုလျှင် ၁၉၆၂၊ ဇူလိုင် ၇ ရက် စစ်A စိုးရ ဆန့်ကျင်ရေး သမိုင်းဝင် ကျောင်းသားA ရေးတော်ပုံမှစကာ ၁၉၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆ ကာလ ရာဇဝင်တွင်သော သန့်၊ ဖွန်၊ မိုင်းခေါ် မိုင်း၊ သန့်၊ ဖွန် ကျောင်းသား၊ A လုပ်သမား၊ ရဟန်း၊ ပြည်သူတို့၏ ငြိမ်းချမ်းသော ပြဒေတွင်း တိုက်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး ၁၉၈၇ ခုနှစ် ရန်ကုန် စက်မှုတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ၏ ငွေစက္ကူသိမ်း ဆန့်ကျင် ဆန္ဒပြပွဲA ထိ ပါဝင်ခဲ့သည်။ တဖက်တွင်လည်း ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ကေA န်ယူA ပါA ဝင် လူမျိုးစု တိုင်းရင်းသား A ဖွဲ့A စည်းတို့၏ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး A ရှိန်A ဟုန်ကလည်း မဆလ တပါတီ A ာဏာရှင်စနစ်ကို A ကြီးA ကျယ် ဖိA ားပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာကျော် ရှစ်လေးလုံး လူထုA ရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ထွက်လာခဲ့သလို ဗိုလ်နေဝင်း စစ်A ုပ်စု၏ မတရားသော ၇၄ A ခြေခံပြဒေနှင့် မဆလ တပါတီA ာဏာရှင်စနစ်ဆိုးလည်း ပြိုကျသွားခဲ့ရသည်။

၈၈ သင်ခန်းစာ

သို့သော် ယင်းငA ုင်ပွဲ A သီးA ပွင့်သည် ရက်ပိုင်းA တွင်း တစုံတရာA ဆင့်တွင် လက်လွှတ်လိုက်ရပြီး ပြိုလဲကျနေသော စစ်A ုပ်စု၏ တတိယA ကြိမ် A ာဏာသိမ်းခြင်းကို ဗမာပြည်သူတို့ ခံခဲ့ရပြန်သည်။ ယေဘူယျသဘော ပြန်လည် သုံးသပ်လျှင် စစ်A ာဏာရှင် ရန်သူA ုပ်စုကို A ထင်သေး လျော့တွက်မိခြင်း၊ မိမိတို့ ငA ုင်ပွဲကို ယစ်မူးသာယာသွားခြင်း၊ မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ A ငA ားစု၏ စွမ်းဆောင်ရည်A ပေါ် ဘဝင်မြင့် သွားခြင်း၊ တိုက်ပွဲစတင်သူနှင့် တိုက်ပွဲဦးဆောင်သူ A များစုမှာ နိုင်ငံရေး ဖြတ်သန်းမှုA တွေ့A ကြုံ နနယ်A ားနည်းသော လူငယ်ကျောင်းသားများ ဖြစ်နေခြင်းတို့ကြောင့် တိုင်းပြည်A ာဏာကို မိမိရရ မဆုတ်ကိုင် မရယူနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့A တူ နိုင်ငံရေးသဘောတရားများA ရ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ဆန်းစစ် A ဖြေထုတ်လျှင် နိုင်ငံရေးဦးဆောင်မှု A ခန်းကဏ္ဍA ားနည်းမှု၊ A စဉ်A လာရှိသော ဝါရင့်နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များကြားနှင့် ဦးဆောင်A ဖွဲ့A စည်းများကြား နိုင်ငံရေးA တွေးA ခေါ်A ယူA ဆ မတူညီမှု၊ ကွဲပြားခြားနားမှုမှုတဆင့် A ချင်းချင်း မယုံ

ကြည်မှု၊ ညီညွတ်ရေးမရှိမှု၊ တနည်း - တညီတညွတ်တည်းသော တပ်ပေါင်းစုမရှိမှု၊ A များလက်ခံသော တိကျခိုင်မာသည့် ရှေ့လုပ်ငန်းစပ်ါနှင့် မူဝါဒ မရှိမှု၊ ကြားဖြတ်A စိုးရ (သို့) ယာယီA စိုးရတရပ် A မြန်ဖွဲ့စည်း၍၊ ဖွဲ့စည်းမရလျှင်၊ စစ်တပ်မှ A ၁ဏာပြန်သိမ်းလျှင် ရှေ့ဆက်မည်သို့ လုပ်ဆောင်မည်ဟူသော သေချာသော ရည်ရွယ်ဆုံးဖြတ်ချက်များမရှိမှု၊ ချုပ်ဆိုရလျှင် လက်တကမ်းA လိုရှိ ‌ေA ၁င်ပွဲကို မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ A ငA ၁းစုများဘက် မည်သို့A ရယူမည်ဆိုသော စနစ်တကျသည့် မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာတရပ် ကြိုတင် ရေးဆွဲထားမှုများ မရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာ ထုတ်နိုင်ပေသည်။

လက်ငင်းရလာဒ်မှာ နိုင်ငံရေးA သာစီးရနေမှုမှ မိမိတို့တဆင့်နိမ့်သွားပြီး ရန်သူစစ်A ုပ်စုမှ A ပေါ်စီး ပြန်ရသွားမှု၊ A ငA ၁း နိုင်ငံရေး သဘောတရားနှင့် စစ်A ငA ၁း၊ လက်နက်A ၁း ကိုးသည့် စစ်ဝါဒီတို့၏ ထုံးစီA ရ A ငA ၁းသုံး၍ A ၁ဏာ ပြန်ရသွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ A ဆိုးထဲမှ A ကောင်းမှာ မဆလတခေတ်လုံး မရရှိခဲ့သော လွတ်လပ်စွာ A သင်းA ပင်းဖွဲ့စည်းခွင့်၊ ရေးသားပုံနှိပ်ဖြန့်ချိခွင့်၊ စည်းရုံးဟောပြောခွင့် စီတန်းလမ်းလျှောက် လူသူစုဝေးခွင့်နှင့် စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်များ တစုံတရာ A ဆင့်တခုA ထိ ရရှိခဲ့သည်။ စစ်A စိုးရမှ တရားဝင်ပေးA ပ်သည်ဆိုသော်လည်း တခါတရံများ၌ ထိုစပ်ါကာလ တိုင်းပြည်တွင် ၇၄ Uပဒေပျက်၍ Uပဒေမဲ့နေပြီဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့၏စစ်A ၁ဏာသိမ်း မတရားA မိန့်ကြော်ညာများ A ဓမ္မ ထုတ်ကာ ဒီမိုကရေစီ A ငA ၁းစုများ၏ A ခြေခံဒီမိုကရေစီရပိုင်ခွင့်များ လူ့A ခွင့်A ရေးများကို A ငA ၁းသုံးပိတ်ပင် ချုပ်ချယ် ပြန်သေးသည်။ ၎င်းA ခွင့်A ရေးများသည် ပြည်သူတို့A သက်သွေးများနှင့် ရင်းနှီးပေးဆပ်ခဲ့ရသော ရှစ်လေးလုံး A ရေးတော်ပုံ ‌ေA ၁င်ပွဲကြောင့် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး စစ်A ုပ်စုမှလည်း မလွဲသာ၍ မပေးမဖြစ် မျက်စီမှိတ်ပေးနေရခြင်းဖြစ်သည်။

A မြတ်ထဲမှ A ဆုံးတရပ်မှာ ရှစ်လေးလုံးA ရေးတော်ပုံကြီး၏ ‌ေA ၁င်မြင်မှုမှတဆင့် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ A စိုးရတရပ်ကို ညီညွတ်စွာဖွဲ့စည်း၊ ငြိမ်းချမ်းသော တန်းတူညီမျှသော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု (သို့) ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်တရပ်ကို စနစ်တကျဖြင့် ထူထောင်သွားရန်ဖြစ်သော်လည်း A ထက်ဖေါ်ပြပါ နိုင်ငံရေးA ၁းနည်းမှုများကြောင့် ၉၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲကို မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ A ငA ၁းစုများဘက်မှ ယှပ်ပြိုင် ဖြတ်သန်းခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့A ပြင် ၁၉၈၉ ဇူလိုင် ၁၉ ရက် ၄၂ နှစ် မြောက် A ၁ဇာနည်နေ့ A ထိမ်းA မှတ် NLD A ပါA ဝင် ကျောင်းသားလူထု လှုပ်ရှားမှုနှင့် ပတ်သက်၍လည်း မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီA ငA ၁းစု ခေါင်းဆောင်မှုကြား တစုံတရာသဘောထားကွဲလွဲမှု မညီညွတ်မှုနှင့် နည်းဗျူဟာ A ၁းနည်းချက် တစုံတရာ ဆုံးဖြတ်ချက်လွဲမှားမှုများ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ယင်းA တွက်ကြောင့် ရရှိထားသော ဒီမိုကရေစီA ခွင့်A ရေးတချို့ ဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်း၊ လူထုခေါင်းဆောင် ဒေါ်‌ေA ၁င်ဆန်းစုကြည် A ကျယ်ချုပ် မတရားဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းခံရခြင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်‌ေA ၁င်ဆန်းစုကြည်A နေဖြင့် ၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ခွင့် မဲ့သွားရခြင်းနှင့် တပြည်လုံး A တိုင်းA တာA ရ မိမိတို့ဒီမိုကရေစီA ငA ၁းစုများA ပေါ် စစ်A ုပ်စု၏ A ထွေထွေဖိနှိပ်မှုကြီး ဝင်ရောက် လာခဲ့ပေသည်။ ပါတီA ဖွဲ့A စည်းများ ပြန်လည်ပိတ်ပင်ခံရခြင်း၊ လူစုလူဝေးမလုပ်ရ၊ စစ်A စိုးရကို ဆန့်ကျင် ရေးသား မဟောပြောရ၊ လမ်းပေါ် စီတန်း မလှည့်လည်ရ၊ လူ ၅ ယောက်ထက်ပို မလျှောက်ရ၊ မစု စသော Uပဒေမဲ့A မိန့်များ တဖက်သက်ထုတ်ပြန်၍ A ဓမ္မ ပြန်လည် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်လာခဲ့သည်။

A ဆိုးဆုံး နစ်နာမှုများမှာ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုးဆက်နှင့် ဗကသများA ဖွဲ့ချုပ် Uက္ကဌ ကိုမင်းကိုနိုင် A ပါA ဝင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် တချို့ ဖမ်းဆီးထောင်ချခံရခြင်း၊ ကျောင်းသားလူငယ်တချို့ ထောင်ကျကုန်ခြင်း၊ မြေ‌ေA ၁က် UG လုပ်ငန်းများနှင့် လှုပ်ရှားနေသူ A ဖွဲ့A စည်းများ၊ လူငယ်ကျောင်းသား၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ A စုလိုက်A ပြုံလိုက် ဖမ်းဆီးခံရခြင်းများနှင့်A တူ မိမိတို့ ဒီမိုA ငA ၁းစုများဘက်မှ Uပဒေဘောင်A တွင်း တရားဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်များ ပိုမိုကျပ်းမြောင်းလာကာ တက်ကြွသော A ငA ၁းစုများ လျော့နည်းဆုတ်ယုတ်လာ ခြင်းပင်။ တနည်းဆိုရလျှင် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်နိုင်မှု စွမ်းရည်များ ကျဆင်းလာခဲ့ရပေသည်။

ဆက်လက်ဖေါ်ပြပါမည်

ကိုဆက်